

[Jens Thoft]

ger, ikke gør det bedre, for SF er tilhænger af renteaftgiften og af, at den skal virke skrap. Og når hr. Aagaard siger, at ingen har turdet undlade at præmiere gældsætningen, må jeg erindre hr. Aagaard om, at SF altid har støttet en fjernelse af rentefradragsretten, og vi ser da fortsat renteaftgiften som en rød løber for en fjernelse af rentefradragsretten, men det må ske på en logisk og anstændig måde. Og dette er ikke logisk og ikke anstændigt.

(Kort bemærkning).

Aagaard (KF):

Jeg synes ikke, at hr. Jens Thofts indledende kommentarer skal stå uimodsagt. Nu er det jo ikke noget nyt, at hr. Jens Thoft kan blæse en fjer op til de berømte fem høns, og i hvert fald bemærkningen til fru Pia Gjellerup om, at dette, at jeg også spændt ventede på skatteministerens svar, skulle tolkes derhen, at skatteministeren nu skulle have en dolk i ryggen også fra konservativ side, må jeg på det stærkeste afvise. Jeg føler mig helt overbevist om, at skatteministeren har en særdeles god forklaring her i dag på det forhold, som nu både Socialdemokratiets og SF's ordfører har brugt hele deres taletid på.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg havde ventet med ret stor spænding på hr. Jens Thofts indlæg her i dag for at se, hvordan hr. Jens Thoft ville balancere, og jeg blev da ikke skuffet: talen var enten udtryk for, at hr. Jens Thoft overhovedet ikke har forstået denne lovgivning, eller også var den udtryk for hykleri. Jeg tror, hr. Jens Thoft har forstået lovgivningen!

SF udsendte en pressemeddelelse den dag, man sidst var til forhandling hos skatteministeren, hvor SF sagde, at man ville vælge en model, hvor man lavede en skematisk nedskrivning. Det betyder, at man ikke kunne kombinere SF's løsning med en indberetningsordning. Det betyder, at det administrative kaos, der har været i forbindelse med renteaftgiften for 1987, ville fortsætte i 1988, 1989, 1990 osv., og at det ikke ville være 100.000 forkerte opkrævninger, man kom til at sende ud næste år, næste år og næste år igen, men at det ville være mange, mange flere. Når Socialdemokratiet var nødt til

at indgå en aftale med skatteministeren, var det, fordi vi ellers ikke kunne få en forsvarlig løsning for 1988 og fremefter. SF gav ikke Socialdemokratiet noget valg i henseende til at lave den løsning, vi har lavet i dag. Jeg beklager at måtte sige det til hr. Jens Thoft, og hvis vi kan få en god forklaring, er jeg parat til at lytte, men vi har ikke fået den endnu.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Nu er det jo voldsomt, som hr. Stavad puster sig op. Jeg vil bestride, at det ikke kan administreres, og det forklarede vi også under de forhandlinger, vi havde med skatteministeren.

Men jeg synes, hr. Stavad skylder skatteyderne og Folketinget en forklaring på, hvorfor reglerne skal være meget skrappe i 1987, og hvorfor man har givet fuldstændig los i 1988, 1989 og fremover. Hvorfor skal forbrugslån, der helt soleklart er optaget i 1987, helt frem til 1. juli 1988 være fritaget for forbrugsrenteaftgift? Der er ikke tale om noget som helst element af tilbagevirkende kraft – det mener jeg i øvrigt heller ikke der har været under andre omstændigheder, det har vi diskuteret under tidligere debatter – for de lån, der er optaget i 1987 og i første halvdel af 1988. Folk har været fuldstændig krystalklar over betingelserne. Ikke desto mindre vedtager man at lempe her. Men folk skal alligevel fra 1987 indbetale afgiften. Logikken savnes fuldstændig.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg har stor forståelse for, at hr. Jens Thoft ikke forsøgte at svare på de stillede spørgsmål, men logikken i den aftale, vi nu har indgået, er god nok, hr. Jens Thoft. Logikken er, at Socialdemokratiet søgte den bedst mulige løsning. Hvis vi havde indgået en aftale med hr. Jens Thoft, kunne vi have fået en bedre løsning for 1987, enig, men vi kunne ikke have fået en løsning, der overhovedet kunne fungere for 1988 og fremefter. Vi mener faktisk, det er helt afgørende, at vi nu endeligt får løst disse problemer, og så var det nødvendigt at få en løsning, vi kunne administrere, derfor skulle det kædes sammen med en indberetningsordning. Forudsætningen for, at det var muligt, var, at vi trak strengen dér, hvor vi trak den. Det er jeg sikker